

Forfatter: Schau, Ernst

Titel: BREV TIL: von Krogh, Frederikke Louise FRA: Schau, Ernst (1863-12-13)

Citation: Schau, Ernst: "BREV TIL: von Krogh, Frederikke Louise FRA: Schau, Ernst (1863-12-13)", i *En Generalstabsofficer i 1864 - Fra Major E. Schau til hans hustru*, Gyldendalske Boghandel, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001830111-000-shoot-L0018301110000002.pdf> (tilgået 09. maj 2024)

Anvendt udgave: En Generalstabsofficer i 1864 - Fra Major E. Schau til hans hustru

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Rendsborg 13. Dec. Kl. 6½ Morgen.

Det saa mageløs kjærlige Brev, som jeg modtog igaar fra Dig, vilde jeg allerede i Aftes have besvaret efter mit Dagværk, men det synes at skulle blive til Regel, at mine Aftener tilbringes hos General s. 12du Plat, thi atter igaar blev jeg hængende der med Passiaren til Kl. 11. Han viser sig overordentlig elskværdig mod mig, er behagelig at tale med, ligesom ogsaa i tjenstlig Henseende, saa at jeg i alle Henseender maa indrømme at jeg har vundet ved Byttet ¹⁾). Et underligt Liv fører Manden ellers, thi han omgaaes ingen, især nu da alle Familier ere borte, og han selv har indpakket eller bortflyttet sine Sager og Meubler, og er reduceret til en Dagligstue og et Sovekammer. Intet Under derfor, at han maa indskrænke sig til kun at holde sit Aftensbord aabent for mig. Da jeg iaftes kom fra ham, begav jeg mig strax i min Seng. Jeg tog Dit og Mutters Brev med hen ved Sengen for endnu engang at læse dem og sende Eder min sidste kjærligste Hilsen paa den Dag, og endelig bleve ogsaa Portraiterne stillede op paa Bordet ved Sengen, for at jeg kunde fryde mig ved Synet af og Erindringen om den sødeste, yndigste Kone og de velsignede Børn, et Syn der atter hilste mig ved min Opvaagnen.

Eders Breve have beroliget mig med Hensyn til Fatningen i Hjemmet, som jeg havde forladt med tungt Sind ved Synet af Din og den kjære gamle Mutters Sorg. For endnu mere at dæmpe denne, vil jeg dog sige Dig, at efter Alt hvad jeg her mærker og erfarer, er det ikke Regeringens Agt at Tropperne skulle kæmpe i Holsteen, men trække sig tilbage til Dannevirke og fra den befæstede s. 13Stilling at søge at erhverve saa gunstige Fredsbetingelser som det under de uheldige Forhold, hvor alle Venner svigte, er muligt at opnaae. Hvad der fremfor Alt tyder derpaa, er, at 3die Division trods gjentagne Forespørgsler ikke har kunnet erholde det mindste Svar fra Ministeriet om der skal gjøres Modstand, og at ligeledes den 2den Division ikke har modtaget nogen Ordre til at rykke frem til Assistance, hvad der allerede burde være skeet, hvis man havde isinde at slaaes paa holstensk Grund. Det er meget muligt, at Regeringens Politik under de nærværende Forhold er den eneste rigtige, saameget mere som vi endnu ikke eie en Stump Train ved nogen af Divisionerne, men drøit er det alligevel, at man skal forlade Landet uden at have tvunget Fjenden til at udvikle en betydelig Styrke. Ja var endda Arvefølgespørgsmaalet aldeles afgjort, men nu ville naturligviis Slesvigholstenerne hyle af Glæde og juble Prætendenten imøde, hvis Forbundet ikke sætter en Pind for at han følger med Forbundstropperne herind og formerer sig en Friskarehær med de Midler af Penge og Mandskab, som det hele Tydskland vil ofre paa ham. Man maa lægge det Hele i Guds Haand og stole paa, at Han som hidtil holder sin Haand over gamle Danmark!

For Din hurtige Expedition af Commissionen med den trekantede Hat maa jeg gjøre Dig min Compliment; jeg modtog den igaar Eftermiddags. Grunden til at jeg forlangte den tilsendt, var at du Plat havde faaet privat Brev om, at Kongen selv vilde s. 14commandere Armeen med Kauffmann som Stabschef og Generaladjutant ¹⁾); om det vil blive Tilfældet skal jeg ikke kunne sige, men jeg vilde finde det aldeles i sin Orden, da der er Spørgsmaal om hans Arveberettigelse; saa slap man da ogsaa for Peter [Steinmann], der vilde være Posten alt andet end voxen paa Grund af sine mange Betænkeligheder; et Brev jeg igaar fik fra Tvermoes ²⁾ taler just ikke meget for hans Capaciteter. Hvad Meza angaaer, da siger man, at han har frabedt sig Commandoen paa Grund af sin Helbredstilstand.

Før jeg slutter har jeg endnu en Commission at genere Dig med: kunde Du ikke paa min Reol finde en Bog, der har Titelen „Generalstabswissenschaft“ eller noget Lignende af Boehn, Hauptmann im preuss. Generalstabe, og sende mig den. Baade min Souschef og Adjudant kunne have godt af at læse den, da de ere aldeles ukjendte med Forretningerne.